

LA CRÒNICA

Joan Ribas

Pont de l'Aurora

El nou pont sobre el Ter, que es va obrir a la circulació dimarts passat ■ JOAN CASTRO / ICONNA

Després de tant de temps contemplant la seva construcció, aquesta setmana el vàrem inaugurar i ens vàrem permetre el luxe de passar-lo a peu, i a pas de passeig. Pel fet d'estar en període electoral no han vingut les autoritats a fer-ho i és d'agrair. El pont, de 486,5 m, és gruixut, ampli, amb espais sobers i mal aprofitats. Les bicicletes tenen un doble canal de circulació; els vianants gaudeixen de voreres amplíssimes. L'únic espai escàs és el destinat a la circulació rodada, que és la que més ho necessita. En el temps que vàrem ser-hi, hi transitaren pocs vehicles, probablement perquè molts conductors encara no han canviat la seva rutina i el desconeixen. Els enormes tirants de ferro li donen un aspecte fantasmagòric que serà pitjor quan s'omplin de grafit, perquè són accessibles des de les voreres. L'autor del projecte va perdre l'oportunitat de dotar-lo d'un aspecte més subtil i ele-

gant. I aquí hi varen donar el vistiplau sense pensar-ho gaire... per a una obra que ha de durar segles!

La visió de l'espai des del pont és panoràmica. El Ter sempre l'hem vist des de les ribes i ara solca per sota els nostres peus. Els voltants de l'aigua han estat arrasats, però tornaran a verdejar. Les últimes cases del barri de Pedretes es veuen des de darrere, amb un cert descuit. Les timbes de Montjuïc són un bon teló de fons. Caldria, però, millorar el pas de vianants a l'altura de l'hospital Trueta, on no hi ha altra manera de passar a peu si no és junt als vehicles. Un camí fressat que, arrancant des de Pedret, travessés el nou pont i permetés retornar a la ciutat per l'altra riba, fins a l'altura del pont de la Barca, seria un itinerari agraït.

Aquest pont és fruit de les inèrcies de la política. Es va projectar especulant que les vies del tren convencional, que passen a frec del

Pont Major, un dia serien soterrades i permetrien una carretera al damunt. Llavors, el barri quedaria alliberat d'una circulació que li és impròpia. Era somniar truites. Tot se'n va anar en orris amb la crisi. Ara, aquest accés no té un sentit clar, tot i que un pont sempre és un servei, i benvingut sigui malgrat els despropòsits. Si s'han gastat més de 23 milions d'euros en una obra, cal aprofitar-la.

Els veïns han demanat que es retoli amb el nom històric de pont de l'Aurora. És adequat, tant pel sentit ambiental, com pel record de la central de l'Aurora, pionera en l'aprofitament de l'aigua per fer-ne electricitat en l'aurora de l'adveniment del corrent elèctric, des de l'any 1845.

Canviant de registre, especulem que els terrenys que envolten el pont s'han revalorat de cop i algunes famílies gironines, ben conegudes, que en són propietàries, en trauran profit urbanístic, tard o d'hora!

LA GALERIA

Manel Mesquita

Plaça dels Manaies, 1

Deu ser casualitat o no ho deu ser. Vés a saber. Però el que és cert és que l'espai, tipus placeta, allà on tenen l'oficina d'atenció ciutadana conjunta –a Girona– els Mossos d'Esquadra i la Policia Municipal, el dos cossos armats (legalment) per definició, ha canviat de nom aquest passat dimecres Sant; la qual cosa obligarà el nomenclàtor gironí a reubicar-los de l'actual gran via de Jaume I, 57, a la plaça dels Manaies, 1 sense moure's de lloc i estrenant-lo alhora. Curiós. Res més adient, certament. Els armats soldats romans que acompanyen les processons pasquals (dits també malarmats, depenent de la geografia catalana) són els veïns ideals; és una lectura del fet.

Ben pensat, algun malpensat (turista?) podria pensar que la planxa d'escultura de Fita –cèntricament instal·lada– ajuda a estalviar-nos un rètol municipal indicatiu descriptiu del que es fa allà dins: creus, corones d'espines, fuets picants (de picar) amb punxes, martell, calavera, la palma del martiri (que també hi és!)... quan la funció de l'oficina és l'atenció a les víctimes de delictes i el seu seguiment, la recepció i tramitació de denúncies en relació amb les infraccions penals i l'atenció de consultes. Martiri o, senzillament, menú?

Tal vegada, no seria mala idea –per evitar haver de triar– bescanviar d'indret aquesta peça amb una altra de genial del mateix autor i ubicada actualment a Pedret: *La columna de la història de Girona*. Allà, es fa molt difícil de llegir-la, envoltada de cotxes; aquí, podria lluir d'allò més. Ja m'imagino les escoles visitant-la i aprenent d'aquest autèntic llibre il·lustrat de formigó sobre el passat de la ciutat dels quatre rius (són a la base de la fita). A més a més, acostaríem la del 75è aniversari manaia a la vall de Sant Daniel, ja que és d'aquest antic municipi d'on neixen, malgrat que no es digui obertament: és que no eren gent d'ordre! I allà instal·lada no desentonaria gens: a tocar el número 2 de la ronda de Pedret, encara llueix la plaqueta de l'Institut Nacional de la Vivienda amb el jou i les fletxes corresponents.

Curiós és, també, que, bellugadissa com és la Setmana Santa en el calendari gregorià, dimecres caigués en 1 d'abril i així estan gravats aquest dia i mes a la planxa que hauria de canviar de lloc, en números romans (no podien ser altres): I IV. Precisament, és l'1 d'abril d'un any abans de la fundació de la confraria, el 1940, quan el *Generalísimo* signava a Burgos el darrer comunicat de guerra, en què es podia llegir que aquesta "*ha terminado*". El que va venir després, Carles Rahola no va poder escriure-ho. Món casual (Casual world©).

El candidat de CiU de Blanes vol que es reposi la sorra a s'Abanell

Redacció
BLANES

El candidat de CiU a l'Ajuntament de Blanes, Quim Torrecillas, va manifestar que si governa "exigirà" al Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient la reposició de sorra a la platja almenys durant tota la temporada. Tot i que en el

dia d'avui només hi ha un sector de la platja de s'Abanell sense sorra. Quim Torrecillas es va reunir amb el president de l'Associació de Càmpings de Blanes, Josep Ametller, que va manifestar el seu malestar davant l'estat d'alguns trams de la platja de s'Abanell de Blanes. En algun d'aquests trams als quals fa referèn-

cia Ametller, la sorra ha desaparegut totalment deixant al descobert roques de grans dimensions i evidentment s'ha perdut una part important de sorra de platja per fer gaudir visitants i ciutadans de zona de bany.

Per Torrecillas és bàsic aconseguir el compromís ferm com a responsables

d'aquesta àrea al Ministeri perquè almenys a l'inici de la temporada d'estiu les platges de Blanes donin una bona imatge i tinguin totes sorra com abans. La proposta s'emmarca en el missatge inicial de presentació de Torrecillas, quan va destacar que cal buscar, renovar i promoure els atractius naturals. ■

Quim Torrecillas, candidat de CiU a l'alcaldia de Blanes, al delta de la Tordera ■ EL PUNT AVUI